



BOG

# HAVET I MUNDEN (/BOEGER/HAVET-I-MUNDEN-DIGTE)

Af Luka Holmegaard (/forfattere/ida-holmegaard) ( 2023 )

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH\\_BLOCK\\_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

[BASIS%3A136675516&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-basis%3A136675516&fragment=content))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/havet-i-munden-digte) for at anmelde

Sanselige sommerdigte om kønsidentitet, queerlivet og resten af overgangen, når man står i det nye til midt på livet.

TAGS: [LGBT+ PERSONER \(/TAXONOMY/TERM/31284\)](/taxonomy/term/31284) [NONBINÆR KØNSIDENTITET \(/TAXONOMY/TERM/31285\)](/taxonomy/term/31285)

## ANMELDELSE



15 sep.23



(/users/frederik-scholer)

Af Frederik Schøler (/users/frederik-scholer)

Skribent

**Sanselige sommerdigte om kønsidentitet, queerliv og overgangen, når man står i det nye til midt på livet.**

Der er sommerdigte i vid forstand – de strækker sig fra maj til oktober og skildrer på overfladen en badesæson. Det er nyt for det badende jeg, der i løbet af sæsonen oplever og reflekterer over sine oplevelser og udvikler kropslig erkendelse og baderutine; erfaring med at være i det hen hidtil med længsel har måttet tænke sig til.

Første og fjerde del af bogen er digte om badning. Den fungerer som ramme for digtsamlingen, både helt konkret som fortællingen om den eksplicite badesæson samt som billede på at stå midt i overgangen efter en kønsskifteoperation, hvilket man må forstå ud fra drypvise udsagn, som: "Er

*næsten helet, men arrener er stadig tapet op. Jeg kan ikke løfte så meget i armene”, "Jeg har ikke nogen bryster”, "You can buy hormones online” og "Stemmen falder i ryk”.*

'Havet i munden' handler om kønsidentitet, om at være i hormonbehandling, om seksualitet, men også mere konkret om badning, sex, venskab og at være ung, alene og søgende. Digtsamlingen er følsom, men ikke sentimental, og handler om at befinde sig i normalitetens ydrefarvande – som ethvert ungt menneske jo gør; søgende og tvivlende i forhold til sig selv og sit selv. Luka Holmegaard skildrer det ud fra en jeg-fortæller, der som queerperson er i en mere udsat eller marginaliseret position end de fleste, men tvivlen, forvirringen over at finde ud af, hvem man er og ikke mindst, hvordan man kan være det, er almenmenneskelig.

Det er på den bedste måde en digtsamling, der ikke er ekstraordinær. Tværtimod puffer den med sin ligefremme skildringer til rammerne for, hvad vi må forstå, er normalt, og udvider dem dermed.

I løbet af de første 7 linjer omtaler jeg et fx hele tre gange sin ven V med det personlige pronomen "Den". Det gør hen med den største naturlighed, som det allerede er i bl.a. queer-miljøet - og som det også bør blive i resten af samfundet. Det er ikke os alle, der har vænnet os til dét, så "vi" studser lige over det. Men åbningen af digtsamlingen fortæller, at sådan er det. Selv om "vi" ikke er vant til det, er livet også sådan. "Vi" kan lære det og sammen med hovedkarakteren dykke ind i badesæsonen og opleve en verden, der hverken er kønsbinær eller voldsom eksotisk.

Det er blot én af digtsamlingens mange kvaliteter. Sproget er letflydende og vugger afsted med antydninger og beskrivelser, der fortæller nok til, at man forstår dybet under overfladen, der har lidt ekstra sug for den, der befinder sig i en krop med et køn, man ikke helt kan forlige sig med.

Bogens anden del handler bl.a. om hormonbehandling og om at finde sig tilpas i kroppen, der er under forandring, mens tredje del handler om vold og skam, lyst og sex – fire led, der kombineres på kryds og tværs: klinikkens vold, der udtrykkes i medlidenhed, og behandling på en måde der nærmest fordrer skam overfor sadomasochismens lystfulde "vold?", der elegant beskrives:

*"Der er bare det med at svømme, i hvert fald i kold vand, /at det gør ondt, men også er dejligt. / .../ Hvordan kan det både være det bedste og det værste/at overgive kontrollen med kroppen til andre?"*

Skriften bærer en stille insisteren på, at det kan et liv også rumme, sådan kan et liv også forme sig. Det illegitime er ikke at følge den lyst, de følelser man har, men i at blive (for)dømt for dem – fx på klinikken, hvor psykiateren og sygeplejersken vil "at jeg skal lide for dem".

Luka Holmegaard har ligesom fortælleren fået bortopereret sine bryster, og digtsamlingen handler om at have taget skridtet, at valget er blevet truffet, at vænne sig til det og være i det.

*"Står lidt og venter i vand til livet. Som om jeg skal træffe et valg, men jeg er jo allerede herude og ved, at først bliver det koldt, og så bliver det dejligt//Havet bliver blødere i løbet af sommeren, lige nu er det hårdt som glas."*

Første del begynder lige der, anden del handler om den opfølgende hormonbehandling, tredjedel om livet med og imellem andre og fjerde del om at være kommet frem til, eller i hvert fald i gang med det: livet, tilværelsen – den evige udfordring.

Under det hele risler en insisteren på, at vi i bund og grund alle er ret normale mennesker, bevist ved at man umiddelbart forstår fortællerens oplevelser i 'Havet i munden' uanset, om man er, eller har været, en han, hun eller de/dem.